

Skulle du bli
skallet, så...

HÅRSak og virkning

«Ting tyder på at jeg blir skallet,» informerte jeg min kone over kjøkkenbordet og svelget en munnfull sammenskjøvet kneipp. Vi inntok en sen søndagsfrokost. Min bedre halvdel repliserte med et vennlig smil: «Du blir ikke skallet, – du er skallet.» Hun løftet sin kopp og helte te i smilet. Min kone har til stadighet en tendens til å forvirre mine synspunkter med fakta.

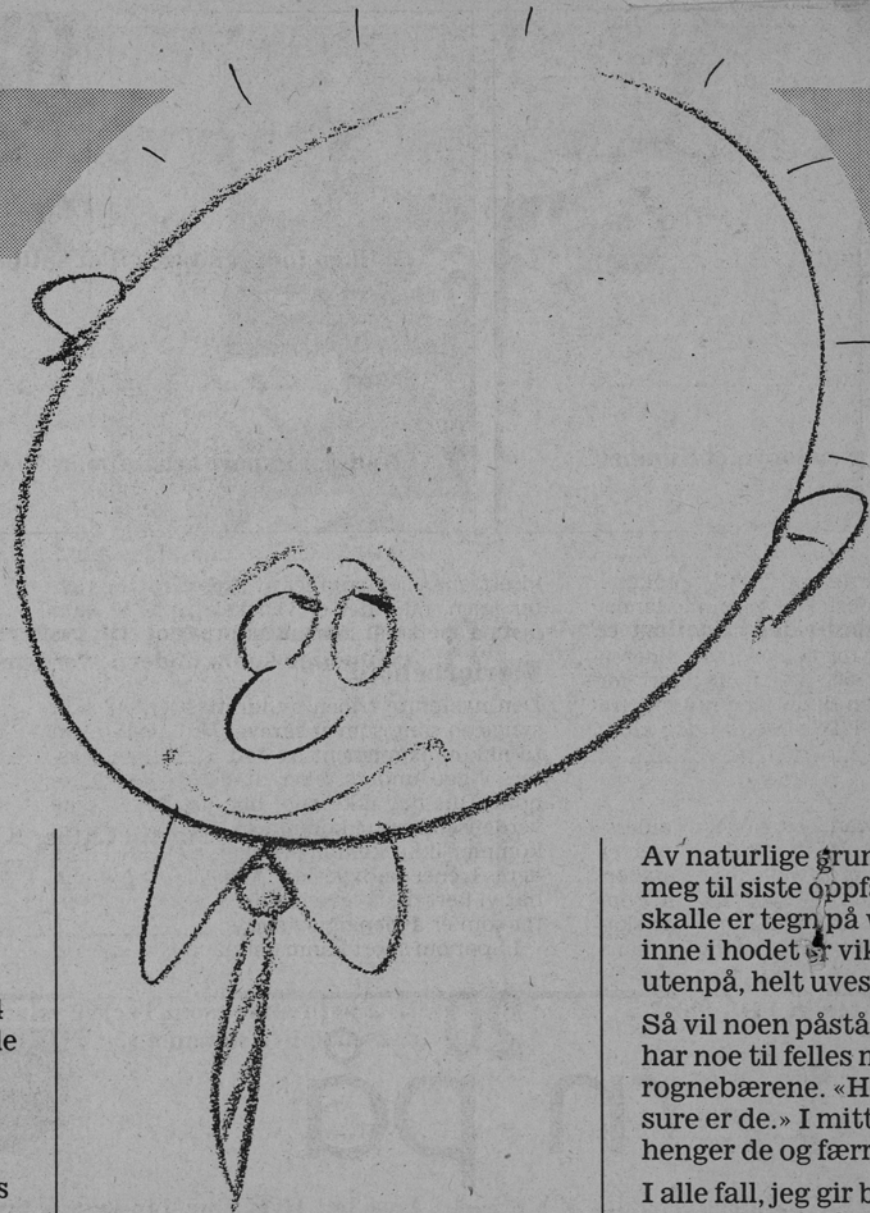
Men jeg gir meg ikke så lett og påstår nå at jeg har flere hår på hodet enn den omtalte svenske greve. Greven med sine tre hår på hodet, måtte ta en avgjørelse hver morgen, – skulle han ha forover-

sveis eller bare gå med utslått hår. Dagen han mistet sitt tredje hår, var en god dag. Fra da av kunne han møte hver morgen med midtskill.

Under Finlandskrigen 1939 til 1944 var dette et stadig tilbakevendende diskusjonstema i skyttergravene. Soldater som natt og dag bar hjelm, mistet håret, mente man.

Men, – det var også de som på tross av hjelm beholdt sin manke. HÅRSaken måtte da være en annen. Det formet seg raskt to partier med hver sin teori.

De hårete «trøstet» de hårløse med

at «Tomme låver trenger ikke tak». Mens de som mistet håret mente det var vitenskapelig bevist at hår og intelligens ikke trives i samme område.

Av naturlige grunner slutter jeg meg til siste oppfatning. En blank skalle er tegn på vekst. At det gror inne i hodet er viktig, det som skjer utenpå, helt uvesentlig.

Så vil noen påstå at denne filosofi har noe til felles med reven og røgnebærene. «Høyt henger de og sure er de.» I mitt tilfelle: «Høyt henger de og færre blir de.»

I alle fall, jeg gir bifall til at avfall er vekst, ikke forfall.

Det er godt å vite, ettersom årene kommer og hårene går.

Einar Engebretsen